

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **Mgr. Bc. P. V.**, zast. Mgr. Annou Větrovskou, advokátkou, se sídlem Praha 1, Štěpánská 630/57, proti žalovanému: **Policie České republiky**, Správa hlavního města Prahy, se sídlem Praha 4, Kongresová 1666/2, proti rozhodnutí ředitele Policie České republiky, Správy hlavního města Prahy ze dne 24.5.2007, číslo: 2178/2007

t a k t o :

- I. Rozhodnutí ředitele Policie České republiky, Správy hlavního města Prahy ze dne 24.5.2007, číslo: 2178/2007 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13.712,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Anny Větrovské, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ředitele Policie České republiky správy hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Policie České republiky obvodního ředitelství Praha II ve věcech služebního poměru č. 3367/2006, ze dne 16.12.2006, jímž byl žalobce dnem 1.1.2007 ustanoven na služební místo komisař SKVP P ČR obvodní ředitelství Praha II, jmenován do služební hodnosti komisař ve služebním poměru na dobu neurčitou, zařazen do 7. tarifní třídy, zařazen do 10. tarifního stupně, byla mu započtena praxe v rozsahu 26 let a 362 dnů, určen základní tarif 31.090,- Kč, určen zvláštní příplatek ve výši 3.000,- Kč, přiznán osobní příplatek ve výši 8.950,- Kč, tedy služební příjem celkem 43.040,- Kč a bylo

mu stanoveno hodnostní označení poručík. Současně bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

Ředitel Policie ČR správy hlavního města Prahy v odůvodnění svého rozhodnutí mimo jiné uvedl, že po předchozím projednání v poradní komisi se podrobně zabýval nejen námitkami žalobce, ale i celou spisovou dokumentací odvolacího řízení a dospěl k závěru, že odvolání žalobce obsahuje řadu irelevantních informací. Zejména se jedná podle ředitele o rozbor odvolání z funkce dnem 31.12.2006, nicméně ve skutečnosti však k žádnému odvolání nedošlo, neboť tímto dnem skončila platnost zákona č. 186/1992 Sb. a tímto dnem tedy také zaniklo služební zařazení žalobce ve funkci zástupce ředitele Policie ČR obvodního ředitelství Praha II. Tedy podle ředitele Policie ČR správy hlavního města Prahy žalobcem uváděný taxativní výčet důvodů, které může služební funkcionář při odvolání policisty z funkce využít, v daném případě nemá význam a s jeho ustanovením na služební místo dnem 1.1.2007 žádným způsobem nesouvisí. K ust. § 215 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. pak uvedl, že je nutno vyložit jej tak, že splnění požadavku na vzdělání je základní podmínkou pro ustanovení a jmenování policisty na služební místo a do služební hodnosti, nikoli právem policisty na takové služební místo být ustanoven a jmenován do služební hodnosti. Žádné ustanovení služebního zákona neukládá služebnímu funkcionáři povinnost ustanovit příslušníka do funkce, pro kterou splňuje kvalifikační předpoklady.

Žalobce v žalobě namítal nezákonnost rozhodnutí a vady řízení. Uvedl, že ačkoli podle § 174 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2003 Sb. má účastník právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jejich doplnění, výkon tohoto práva mu umožněn v žádném případě nebyl. Žalobce v žalobě odkázal na ust. § 7 odst. 1 písm. i), j), k), § 8 odst. 1 písm. i), j), k), § 19 odst. 1, § 25 odst. 1, § 26 odst. 2 a 4, § 215 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. Podle žalobce rozhodnutí ze dne 16.12.2006 (prvoinstanční rozhodnutí) odporuje služebnímu hodnocení ze dne 23.11.2006, kterým byl shledán splňujícím všechny podmínky pro výkon zástupce ředitele P ČR obvodního ředitelství a jako plně způsobilý tuto funkci vykonávat. Zároveň podle žalobce odporuje i ust. § 215 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. Má za to, že služební místo komisaře, služební hodnost komisaře, 7. tarifní třída a hodnostní označení poručík neodpovídá ani stanovenému stupni vzdělání ani době trvání služebního poměru a hrubě porušuje jeho práva a právem chráněné zájmy. Žalobce uvedl, že splňuje podmínky minimálně pro služební hodnost rady v 9. tarifní třídě s hodnostním označením podplukovník nebo plukovník. Dle názoru žalobce prvostupňové rozhodnutí vykazuje rysy svévole a libovůle.

Žalobce také namítal porušení § 190 odst. 8 zákona č. 361/2003 Sb., když o jeho odvolání nebylo rozhodnuto v zákonem stanovené nejzazší lhůtě 90 dnů. Současně namítal porušení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, § 174 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2003 Sb. K úřednímu záznamu ze dne 11.4.2007 uvedl, že ho nikdo telefonicky o termínu jednání senátu poradní komise neinformoval a telefonní číslo uvedené v tomto úředním záznamu není jeho telefonním číslem. Druhostupňové rozhodnutí je podle žalobce nepřezkoumatelné a v podstatě nesrozumitelné. Výklad provedený žalovaným pak žalobce považuje za ústavně nesouladný, neboť představuje svévoli.

Žalobce rovněž namítal, že výklad jím dovolávaných ustanovení tak, jak jej provedl ředitel Policie České republiky správy hlavního města Prahy v druhostupňovém rozhodnutí, je formalistický, neústavní a v rozporu se zásadou legitimního očekávání. Namítal i zmatečný procesní postup při vydávání prvostupňového rozhodnutí a má za to, že se jedná o takové vady, které mohou vyvolávat nezákonnost, popř. nicotnost rozhodnutí.

Ředitel Policie České republiky správy hlavního města Prahy ve svém vyjádření k žalobě reagoval na námitky žalobce, přičemž má za to, že není důvod napadená rozhodnutí rušit.

V replice žalobce mimo jiné uvedl, že na žalobě trvá a ani případné (tvrzené) drobné nepřesnosti, pokud by k nim došlo v obsahu žaloby použitých výrazech (terminologii), nemohou ničeho změnit na meritu věci.

Na repliku žalobce reagoval ředitel Policie České republiky správy hlavního města Prahy ve svém vyjádření ze dne 16.6.2008.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce byl rozhodnutím ředitele Policie České republiky obvodního ředitelství Praha II ve věcech služebního poměru ze dne 16.12.2006, číslo: 3367/2006, ustanoven dnem 1.1.2007 podle § 215 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. na služební místo komisaře správy hlavního města Prahy PČR obvodního ředitelství Praha II, Služby kriminální policie a vyšetřování s místem služebního působení: Praha. Současně byl jmenován do služební hodnosti komisař a zařazen podle § 116 zákona č. 361/2003 Sb. a § 3 nařízení vlády č. 104/2005 Sb. do 7. tarifní třídy a 10. tarifního stupně. Žalobci byla tímto rozhodnutím podle § 219 zákona č. 361/2003 Sb. započtena doba praxe v rozsahu 26 let a 362 dnů a určen podle § 114 a 115 tohoto zákona základní tarif ve výši 31.090,- Kč, zvláštní příplatek podle § 120 odst. 3 cit. zákona ve výši 3.000,- Kč a příznán osobní příplatek podle § 122 uvedeného zákona ve výši 8.950,- Kč. Služební příjem celkem činil 43.040 Kč. Rovněž pak žalobci náleželo podle § 8 zákona č. 361/2003 Sb. hodnostní označení poručík.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 3.1.2007, o kterém rozhodl ředitel Policie České republiky správy hlavního města Prahy v žalobou napadeném rozhodnutí tak, jak výše uvedeno.

Ve správním spise se rovněž nachází úřední záznam provedený mjr. JUDr. Petrem Pilečkem, předsedou senátu poradní komise, ze dne 11.4.2007, ve kterém je uvedeno, že dne 11.4.2007 v 16.45 hod. byl telefonicky informován Mgr. Bc. P. V. o termínu jednání senátu poradní komise, která se uskuteční dne 17.4.2007 od 10.00 hod. v budově Policie ČR správy hl.m. Prahy v Praze 4, Sdružení č. 1 v kanceláři č. 611, na pracovišti oddělení vnitřní kontroly. Telefonický kontakt byl proveden na mobilní telefon Mgr. Bc. P. V., účastnické číslo X. Jmenovaný sdělil, že pokud nebude zaneprázdněn, že se jednání senátu poradní komise zúčastní a současně sdělil, že na toto jednání se pravděpodobně dostaví i se svým právním zástupcem.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9.11.2010, č.j. 8Ca 245/2007-67 byla žaloba zamítnuta. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 5.10.2011, č.j. 3 Ads 70/2011-95 tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9.11.2010, č.j. 8Ca 245/2007-67 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§110 odst. 3 s.ř.s.) dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Nejvyšší správní soud v odůvodnění výše uvedeného rozsudku přisvědčil žalobci v tom, že ve správním spise není vyjma úředního záznamu o telefonické informaci žalobce žádný doklad o tom, že žalobce byl uvědomen o termínu jednání senátu poradní komise. Ve spise podle Nejvyššího správního soudu není doložen žádný pokus žalovaného doručit tuto

informaci také zástupci žalobce Mgr. Miroslavu Špadrnovi. Sám žalobce pak tvrdí, že se o termín u jednání senátu poradní komise nedozvěděl. V takovém případě podle Nejvyššího správního soudu nelze mít za prokázané, že žalobci a jeho zástupci byla doručena tato informace. Nejvyšší správní soud nepřisvědčil názoru městského soudu, že i kdyby nebyl žalobce informován o termínu jednání senátu poradní komise, pak tato vada nečiní napadené rozhodnutí nezákonným, a tento názor městského soudu považoval v rozporu se zákonnou úpravou ústního jednání ve správním řízení i se zásadami spravedlivého procesu ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Tyto vady řízení pak jsou dle Nejvyššího správního soudu důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného.

Nejvyšší správní soud se rovněž zabýval i samotnou právní otázkou předmětného případu. Při výkladu přechodného ust. § 215 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. Nejvyšší správní soud poukázal na důvodovou zprávu k zákonu č. 361/2003 Sb. a konstatoval, že již ve svých dřívějších rozhodnutích v obdobných věcech dospěl k témuž závěru, že toto ustanovení skutečně vyjadřuje princip kontinuity „původních“ služebních poměrů i po datu 1.1.2007, a nikoliv vznik nových služebních poměrů, přičemž odkázal na rozsudek ze dne 16.3.2011, č.j. 6 Ads 137/2010-75, který je přístupný na www.nssoud.cz. Uvedl, že z toho plyne jeho názor na posuzovanou právní otázku, tedy zda byl žalobce zkrácen na svých právech rozhodnutími služebních funkcionářů, kterými byl fakticky odvolán z funkce zástupce ředitele Obvodního ředitelství Policie ČR Praha II a ustanoven na místo komisaře v hodnosti poručíka. Nejvyšší správní soud zde odkázal na již vyslovený právní názor, že přechodné ust. § 215 zákona č. 361/2003 Sb., podle kterého byl žalobce rozhodnutím služebního funkcionáře ke dni 1.1.2007 ustanoven na služební místo, ani žádné jiné ustanovení tohoto zákona nepřiznává služebnímu funkcionáři pravomoc rozhodnout bez dalšího o změně dosavadního místa služebního působiště příslušníka a přesunout jej tak natrvalo do jiného místa služebního působiště s odvoláním na potřebu bezpečnostního sboru. Nejvyšší správní soud vyslovil, že při ustanovení příslušníka do služebního poměru podle § 215 zákona č. 361/2003 Sb. je tedy nutno, aby byl každý příslušník ustanoven na takové služební místo, které v maximální míře odpovídá služebnímu místu, které tento příslušník zaujímal podle původní právní úpravy zákonem č. 186/1992 Sb., ovšem s výhradou organizačních změn, kapacitním rámcem systematizace služebních míst apod. Vždy je však podle Nejvyššího správního soudu s odkazem na jeho rozsudek ze dne 30.6.2010, č.j. 4 Ads 19/2010 (přístupný na www.nssoud.cz), aby se služební funkcionář v rozhodnutí o ustanovení příslušníka podle § 215 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. výslovně vyjádřil a vypořádal s důvody, pro které dochází k ustanovení příslušníka na dané služební místo, zejména co do změn v podstatných náležitostech služebního poměru ve smyslu § 17 odst. 1 ve spojení s § 19 odst. 1 zákona o služebním poměru. Příslušník měl tedy být ustanoven do hodnosti, která je pro takové služební místo stanovena. Žalobce byl podle Nejvyššího správního soudu prvoinstančním rozhodnutím v podstatě bez jakéhokoli odůvodnění, resp. s pouhým poukazem na potřeby Policie ČR přeražen na mnohem nižší služební místo s nižším služebním příjmem a dalšími složkami platu, než které zastával do 1.1.2007. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí odůvodnil tento postup tím, že v souvislosti s nabytím účinnosti nového zákona č. 361/2003 Sb. ke dni 1.1.2007 také zaniklo služební zařazení žalobce na funkci zástupce ředitele Policie ČR, obvodního ředitelství Praha II, a proto shledal námitky žalobce jako irelevantní. Takový argument se však podle Nejvyššího správního soudu vůbec nezakládá na právní úpravě služebního místa, jak byla zavedena novým zákonem č. 361/2003 Sb., neboť podle tohoto zákona je třeba vykládat služební místo podle ust. § 19 jako organizační a právní postavení příslušníka v bezpečnostním sboru. Charakterizováno je zejména systemizovanou služební hodností, stupněm vzdělání, oborem nebo zaměřením vzdělání, dalším odborným požadavkem, základním tarifem, náplní služební hodnosti, rozsahem oprávnění a povinností

příslušníka. Nejvyšší správní soud upozornil na skutečnost, že služební hodnost je upravena v ust. § 7 zákona č. 361/2003 Sb., podle něhož nejnižší služební hodností, pro níž je stanoveno vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu, představuje hodnost „rady“ při současném splnění podmínky 9 let ve služebním poměru. Podle ust. § 8 je pro služební hodnost „rady“ předepsáno hodnostní označení podplukovník nebo plukovník. Podle Nejvyššího správního soudu, i kdyby zaniklo služební místo zástupce ředitele Obvodního ředitelství Policie ČR Praha II, bylo povinností prvoinstančního orgánu i žalovaného se podrobně vypořádat s tím, proč nebyl žalobce ustanoven na služební místo odpovídající jeho vzdělání, délce předchozího služebního poměru a služebnímu hodnocení, v němž je shledán způsobilým k zastávání vyšších služebních míst, než je služební místo komisaře s hodnostním označením poručík. K tomu Nejvyšší správní soud zdůraznil, že „mechanismus ustanovení § 215 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. zásadně neumožňuje obcházení režimu převedení příslušníka na jiné místo, příp. jeho odvolání ze služebního místa. Tato rozhodnutí mají jiný účel a jiné náležitosti, než rozhodnutí ve smyslu § 215 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., které sleduje účel zajištění právního pokračování služebního poměru u dosavadních příslušníků Policie ČR na služebních místech odpovídajících těm, pro něž jsou tito příslušníci způsobilí a která dosud zastávali. Odvolání příslušníka z organizačních důvodů je přitom upraveno tak, že příslušníku musí být v takovém případě ustanoven na *jiné služební místo, pro které je stanovena stejná služební hodnost, a to i v jiném místě služebního působitě* /§ 25 odst 1 písm. a) ve spojení s odst. 5 zákona č. 361/2003 Sb./. Napadené rozhodnutí tedy mělo mnohem citelnější dopad do práv a povinností žalobce, než kdyby byl ze svého služebního místa odvolán.“

K námitce žalobce, že nebylo o jeho odvolání rozhodnuto v zákonem stanovené lhůtě, soud opětovně konstatuje, že námitku neshledal důvodnou, když tato skutečnost nezpůsobuje nezákonnost žalovaného rozhodnutí.

Městský soud v Praze, jak bylo již uvedeno výše, byl při svém rozhodování v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem (§ 110 odst. 3 s.ř.s.), a proto ve věci rozhodl tak, že napadené rozhodnutí žalovaného rozsudkem bez jednání zrušil pro vady řízení, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů /§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s./. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů ve výši 13.712,- Kč. Tyto náklady řízení pak spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč a v náhradě nákladů právního zastoupení advokátkou. Náklady právního zastoupení činí za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, účast na jednání před soudem) a 2.100,-Kč dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. a za 2x režijní paušál a 300,-Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. částku 4.800,- Kč. V souladu s ust. § 110 odst. 2 s.ř.s. rozhodl soud také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti. Soudní poplatek za kasační stížnost činil 3.000,- Kč a odměna za zastupování advokátkou za 1 úkon právní služby (sepsání kasační stížnosti) a 2.100,- Kč dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. a 1x režijní paušál a 300,-Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. činila částku 2.400,- Kč. Daň z přidané hodnoty, kterou je advokátka povinna z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.) činí částku 1.512,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. října 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová